

Samsø — og det er jo om dem, Spørgsmaalet egentlig dreier sig — de forskellige Begunstigelser, som ved Lovens Paragrafer 3, 4, 5 og endnu en Paragraf ere tilfagte Fæstere i Almindelighed, og fremdeles at der heller ikke synes at være tilstrækkelig Tøie til at berøve Fæsterne paa Samsø den større Udsigt til at faae Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, som man har tilfattet at fremme ved Bestemmelsen i Lovens § 2. Jeg tillod mig endelig ogsaa at henlede Opmærksomheden paa, at jo mere Rigsdagen, og navnlig Folkethinget, er gennemtrængt af Sympathi for Fæstehønderne, desto mere skulde den undgaae endogsaa det blotte Skin af ved en Leilighed, hvor der specielt er Tale om en enkelt Behnsbesidder, at ville undbrage ham en Begunstigelse, eller hvad man vil kalde det, som kommer alle Besidderne af Fæstegods i hele det øvrige Land tilgode. Det vilde have været mig kjær at høre den ærede Forslagsstiller udtale sig over mit Endringsforslag, førend jeg tog Ordet; jeg har, som det af ham blev bebudet, ved Sagens første Behandling tilladt mig at samtale med ham om det Forslag, jeg har stillet, og jeg tør impudere hans nærmere Udtalelse derom, inden jeg yderligere indlader mig paa at gennemgaae det. Jeg har kun Anledning til at troe, at han vil modtage det med Velvillie, ligesaa vist som det er, at jeg ved Indbringelsen af mit Endringsforslag har været gennemtrængt af Ønsket om at stille mig paa en velvillig Maade saavel til det af ham indbragte Lovforslag som til Sagen selv. Det er min fulde Overbeviisning, at denne Sag, der tør antages at ligge Thingets ærede Medlemmer varmt paa Hjerte, netop fremmes paa rette Maade ved at gaae den Vej, som jeg har tilladt mig at antyde. — Med Hensyn til Opfattelsen af Endringsforslaget skal jeg gjentage min tidligere Henviisning til det Lovforslag, der blev udarbejdet af det Udvalg, som i næstforrige Session blev nedsat af Folkethinget til at behandle det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) indbragte Lovforslag om Afløsning af Superficiærfæsteforholdet paa Samsø; navnlig ere §§ 2 og 3 i mit Endringsforslag angaaende Taxationskommissionerne og de Regler, der af dem skulle

følges ved Skjønnets Ansættelse, tagne ud af Udvalgets Lovforslag. Jeg maa bede om Undskyldning, fordi jeg ikke har havt Opmærksomheden tilstrækkelig henvendt paa, at det vilde være nødvendigt, eller ialfsald hensigtsmæssigt, at optage endnu en Bestemmelse i Loven, forsaavidt den maatte blive affattet i Overensstemmelse med mit Endringsforslag, nemlig betræffende Afholdelsen af de Omkostninger, der vilde være forbundne med Taxationsforretningerne. En saadan Tilsvining vil imidlertid let kunne stee. Jeg har tænkt mig, at den maatte være i Overensstemmelse med, hvad der i lignende Henseende indeholdes i Loven af 19de Februar 1861 § 5, og i Lighed med, hvad der derom indeholdes i det oftere omtalte Lovforslag, at den altsaa maatte gaae ud paa, at begge Parter i lige Forhold skulle bære Omkostningerne ved den første Taxationsforretning, hvorefter det maatte overlades til Overtaxationskommissionen, forsaavidt der maatte blive Spørgsmaal om Overtaxation, muligen at fordele Omkostningerne i et noget andet Forhold, navnlig saaledes, at der kunde tages et væsentligt Hensyn til, hvorvidt Noget af Parterne ved en ubegrundet Anke havde foraarsaget Overtaxationen.

S. A. Hansen: Jeg skal strax udtale, at forsaavidt Rigsdagen i sin Heelhed skulde ville foretrække at give Loven det Indhold, som Endringsforslaget gaaer ud paa, kan jeg, af Hensyn til de paagjældende Mænd paa Samsø, slutte mig dertil, og jeg maa erkjende, at det i alt Fald, som Sagen nu stiller sig, og ligeoverfor den ærede Indenrigsministers Betragtning af Forholdet vilde være et overordentlig stort Fremskridt til at hde vedkommende Fæstere af Forberne derovre Retfærdighed og Villighed; men paa den anden Side maa jeg udtale, at jeg for mit Vedkommende af Hensyn til Sagen selv for Dieblirket foretrækker mit oprindelige Lovforslag fremfor Endringsforslaget. Jeg skal søge at oplyse den Stilling, jeg her har angivet, noget nærmere. Ved at vedtage Endringsforslaget vil man ganske vist give den ærede Indenrigsministers Fortolkning af Loven af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivning. Medhold, naar han siger, at denne Lov ogsaa om-